

...άντε και καλή χρονιά

Συνάδελφε,

Βιώνουμε μια από τις πιο βαθιές κρίσεις για τον καπιταλισμό σε παγκόσμιο αλλά και σε εθνικό επίπεδο, με τις ιδιομορφίες που αυτή παρουσιάζει. Κι αυτό γιατί το καπιταλιστικό σύστημα ενέχει στην φύση του πολλές αντιφάσεις, που αδυνατεί να τις καταπολεμήσει. Με άλλα λόγια, **το σύστημα έχει κλατάρει για τα καλά**, γι' αυτό και η αστική τάξη χρησιμοποιώντας σαν μοχλό τα κράτη προσπαθεί να μηδενίσει το «κοντέρ» του, θυσιάζοντας την εργατική τάξη. Η «θυσία», λοιπόν αυτή, λαμβάνει χαρακτηριστικά μιας οικονομικής επίθεσης που σαν στόχο έχει να «λύσει» την κρίση πάνω στις δικές μας πλάτες, καταστρέφοντας οτιδήποτε έχει «χτιστεί» όλα αυτά τα χρόνια.

Και το πανεπιστήμιο, όπως θα έχεις διαπιστώσει, είτε έρχεσαι σε αυτό πρώτη φορά είτε βρίσκεσαι ήδη, έχει μπει στο στόχαστρο του κράτους. Πιο συγκεκριμένα, η επίθεση αυτή εκφράζεται από τον περίφημο «νόμο Διαμαντοπούλου» που όχι μόνο δεν έχει σαν στόχο να «δημιουργήσει ένα καλύτερο πανεπιστήμιο», αλλά να θέλει η τριτοβάθμια εκπαίδευση να ξαναγίνει προνόμιο για λίγους, να αναπροσαρμόσει και να εξειδικεύσει αυτά που διδάσκονται, στις ανάγκες των επιχειρήσεων και του κεφαλαίου και όχι στην κοινωνία, αλλά και να υποβαθμίσει το ήδη υπάρχον επίπεδο υποδομής ώστε τα «ιδιωτικά πανεπιστήμια» να μοιάζουν πιο ελκυστικά. Το νομοσχέδιο, δηλαδή, βάζει σε ξεκάθαρη αντιπαράθεση τα δικαιώματα των φοιτητών και των εργαζόμενων του πανεπιστημίου και τα συμφέροντα του Κεφαλαίου.

Αναλυτικότερα, λοιπόν, τι γίνεται επί της ουσίας με το νόμο πλαίσιο;

>Ανοίγει ο δρόμος ώστε το Κεφάλαιο να «μπει» στο πανεπιστήμιο. Έτσι, η γνώση που θα παράγεται στα ιδρύματα αντί για κοινωνικό αγαθό θα είναι προϊόν προς πώληση στην αγορά. Γιατί για να καλυφτεί η υποχρηματοδότηση, δίνεται η δυνατότητα στο πανεπιστήμιο να ψάξει στην αγορά αναζητώντας πόρους, τους οποίους φυσικά θα επενδύσει κάποιος χορηγός-επιχειρηματίας, ο οποίος εκ των πραγμάτων θα έχει και λόγο στην έρευνα, στο πρόγραμμα σπουδών, στο γνωστικό αντικείμενο και θα χρησιμοποιεί την άμισθη εργασία των φοιτητών για δικό του όφελος. Αυτό συμβαίνει ήδη σε κάποια ΑΕΙ αλλά κάτω απ' το τραπέζι και με το νέο νόμο, αυτό έρχεται να γίνει καθεστώς.

>Εντατικοποίηση των σπουδών με τα ν+2 χρόνια φοίτησης, τις διαγραφές, τις 13 υποχρεωτικές βδομάδες μαθημάτων, την αξιολόγηση και τη συλλογή πιστωτικών μονάδων που στο τέλος θα δώσουν πτυχίο. Όλα αυτά ως μέτρα πειθάρχησης του «ατίθασου» φοιτητικού σώματος αλλά και αύξησης της «παραγωγικότητας» του.

>Αλλάζει γενικά η δομή διοίκησης του πανεπιστημίου, καταργείται η θεσμοθετημένη συνδιοίκηση του Φοιτητικού Συλλόγου και αυτή αντικαθίσταται με μια δομή που θα επιβάλλεται από το υπουργείο και θα αποτελείται από οικονομικούς διευθυντές (manager) και γραφειοκράτες (τα περίφημα Συμβούλια Διοίκησης). Κάτι που γενικά σπάει τη συντεχνία που είχαν δημιουργήσει πρυτάνεις και ΔΑΠ-ΠΑΣΠ σε διάφορες σχολές. Όχι βέβαια ότι πρέπει να ενδιαφέρει τον οποιονδήποτε για τα «μικρομάγαζα» που είχαν στήσει οι ΔΑΠ-ΠΑΣΠ με κάποιους καθηγητές, αλλά είναι ξεκάθαρο πως το σύστημα γίνεται σαφώς πιο συγκεντρωτικό και αλλάζει προς το χειρότερο και κάνει χώρο για τα «μεγαλομάγαζα» επιχειρήσεων.

>Καταργείται το ενιαίο πτυχίο. Ο φοιτητής γίνεται συλλέκτης πιστωτικών μονάδων και μπαίνει σε μια λογική διαρκούς ανταγωνισμού με τους συναδέλφους του. Αυτό έχει στόχο να χτυπήσει την συλλογική συνείδηση και διεκδίκηση, κατά το διαίρει και βασίλευε. Μπορούμε να πούμε επίσης πως είναι ο καθρέφτης της κατάργησης των ΣΣΕ (Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας) στην εκπαίδευση των εργαζομένων και παράλληλα αντικατοπτρίζει την αναδιάρθρωση της εργασιακής πραγματικότητας που θα βιώνουμε από 'δω και στο εξής. Ας μην ξεχνάμε ότι μπορεί σήμερα να είμαστε φοιτητές, αύριο όμως θα είμαστε εργαζόμενοι.

>Καταργείται το άσυλο : Έχοντας ως συνέπεια αφενός την καταστολή των αγώνων των φοιτητών και των εργαζομένων του πανεπιστημίου αφετέρου το άνοιγμα του δρόμου σε δράσεις φασιστικών στοιχείων, που απειλούν την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών, κάτι που αποτελεί πρωταρχικό χαρακτήρα θέσπισης του άσυλου.

Και όλα αυτά εν μέσω φημών που υποστηρίζουν δίδακτρα για τους «αιώνιους» φοιτητές, κατάργηση των δωρεάν συγγραμμάτων, περικοπές στη σίτιση και την στέγαση που θα έχουν ως συνέπεια την περαιτέρω ενίσχυση των ταξικών φραγμών στο πανεπιστήμιο και την ολοσχερώς κατάργηση μιας υποτυπώδους «δωρεάν και δημόσιας» εκπαίδευσης.

Απέναντι λοιπόν σε αυτή την επίθεση που δέχεται το πανεπιστήμιο, ως κοινωνικό αγαθό, αλλά και στην προϋπάρχουσα προβληματική υπόσταση του, η οποία θα συνεχίσει να υφίσταται ιδιαίτερα στην φάση που βρισκόμαστε, θεωρούμε χρέος μας να παλέψουμε μαζί με τους υπόλοιπους συναδέλφους μας με οποιοδήποτε μέσο στο δρόμο που ορίζουν οι ανάγκες και τα συμφέροντα μας.

Άλλωστε αν δεν δώσουμε όλοι μαζί τον αγώνα για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων μας, θα υποστούμε και όλοι μαζί τις συνέπειες!

Ραντεβού στα αμφιθέατρα...

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΣΧΗΜΑ ΠΑΠΕΙ

Το «**Ελευθεριακό Σχήμα Πα.Πει**» δεν είναι τίποτα περισσότερο από μια ομάδα αυτόκλητων φοιτητών του Πανεπιστημίου Πειραιώς, που επηρεασμένοι από τις ιδέες της ελευθεριακής παράδοσης και αντιλαμβανόμενοι τη σύγχρονη πραγματικότητα τόσο της ταξικής κοινωνίας όσο και του ιδίου του πανεπιστημίου, αποφάσισαν προσφάτως, να συσπειρωθούν και να δράσουν μέσα από ένα συνδικαλιστικό σχήμα συλλογικής δράσης, το οποίο λαμβάνει αποφάσεις για τον εαυτό του μέσα από την οριζόντια διαδικασία της συνέλευσης έχοντας σαν στόχο την προώθηση των φοιτητικών συμφερόντων μέσα από ταξική σκοπιά στο φοιτητικό σύλλογο αλλά και το πανεπιστήμιο γενικότερα. Για αυτό και είναι ανοικτό σε οποιονδήποτε συμφωνεί με τις βασικές αρχές του και ενδιαφέρεται για την δράση του.

Επικοινωνία : espapei@espiv.net
espapei.espivblogs.net

